عشر مسائل في العقيدة

Tio Frågor i 'Aqidah

لا يسع المسلم جهلها ويجب عليه تعلمها

En Muslim Inte Får Vara Okunnig Om Och Måste Lära Sig

Innehåll

Förläggarens anmärkning

All lov tillkommer Allah, skapelsens Herre. Det slutliga resultatet tillhör *muttaqin*, och det finns ingen aggression förutom mot *dhalimin*. Jag vittnar om att det inte finns någon Gud värd att dyrka utom Allah ensam, utan partner; den klara och rättmätige kung. Och jag vittnar om att Muhammad är Hans slav och budbärare. Vad som följer…

Detta strävande med pennan (kunskap) tillsammans med strävande med svärdet (handling) är uttrycket av tawhid och utgör vägen för den sista profeten (*sallallahu ʻalayhi wa sallam*) och hans ädla följeslagare (*radiyallahu ʻanhum*); en sak som är tydlig för alla som läser deras ärbara biografier.

Enligt Thawban (*radiyallahu ʻanhu*) som sade att Allahs Sändebud (*sallallahu ʻalayhi wa sallam*) sade: "Snart kommer nationerna att samlas mot er, precis som folk samlas kring en festmåltid." Profeten (*sallallahu ʻalayhi wa sallam*) sade inte "mot *Khawarij*" eller "mot *takfiriyyin*." Nej, han sade "mot er," vilket betyder vår *ummah* av Islam. [Berättat av Ahmad, Abu Dawud och andra; al-Albani bedömde det som autentiskt.]

All lov och pris tillkommer Allah; må *salah* och *salam* [av Allah] vara över Allahs Sändebud, hans familj, hans följeslagare och alla som har allierat sig med honom. Vad som gäller det följande…

Allahs Sändebud (*sallallahu ʻalayhi wa sallam*) sade: "Att söka kunskap är en skyldighet för varje muslim."
[Berättat av Ibn Majah och andra. De flesta lärda har bedömt kedjan som svag; dock har andra, såsom as-Suyuti och al-Mizzi, bedömt den som *hasan*. Trots detta är betydelsen av denna *hadith* enad bland de lärda.]

Al-Bayhaqi kommenterade denna *hadith* och sade:
"Det som avses – och Allah vet bäst – är den allmänna kunskap som en förnuftig vuxen inte kan vara ignorant av."
[*Al-Madkhal ila as-Sunan al-Kubra*]

Och Imam ash-Shafiʻi blev frågad:
"Vad är *'ilm* (kunskap)? Och vad är obligatoriskt för folket att veta om det?" Så svarade han:

"Kunskap är två [typer]: [en är] den som ingen förnuftig vuxen bör vara okunnig om; denna kunskap är vad som finns i Allahs Bok och som *muslimin* relaterar och citerar, och man anser att den kommer från Allahs Sändebud och att man inte är oense om dess obligatoriska status."
[*Ar-Risalah* av ash-Shafi'i]

Så enligt de lärda, är *shar'i* kunskap – den som är obligatorisk – uppdelad i två kategorier:

Den första: det är *fard kifayah*: och är det som är obligatoriskt för hela vår *ummah* när det gäller undervisning och memorering. Därför, om några av muslimerna utför det som är tillräckligt, då får de ära och belöning, och synden tas bort från alla andra [på grund av att de utfört det]. Och om några inte gör det som är tillräckligt [i detta avseende], då vilar synden på varje muslim. Bland den kunskap som är *fard kifayah* är att memorera Allahs Bok och dess *tafsir*, *hadith* och dess vetenskap, *usul al-fiqh*, osv.

Den andra kategorin av shar'i kunskap: det är *fard 'ayn*: och är det som är obligatoriskt för varje rättsligt ansvarig person – varje förnuftig vuxen muslim – att lära sig. Om han vänder sig bort från det eller försummar det, då är han syndig. Och bland de viktigaste saker som varje muslim och muslimah måste lära sig i relation till *'aqidah* är:

Den Första Frågan: De Tre Principerna

Tjänarens kunskap om sin Herre, sin *din* och sin profet (*sallallahu ‘alayhi wa sallam*).

Så om du blir frågad, “Vem är din Herre?” Säg då, “Min Herre är Allah, som har väglett och bevarat mig och *al-‘alamin* (dvs. hela skapelsen) med sina förmåner och välsignelser. Han är min *ma‘bud* (objekt för tillbedjan/gud); jag har ingen annan *ma‘bud* än Honom.”

Och om du blir frågad, “Vad är din *din*?” Säg då, “Min *din* är Islam; det är att underkasta sig till Allah med *tawhid*, att underkasta sig Honom med lydnad, och att avlägsna sig från shirk och dess folk.”

Och om du blir frågad, “Vem är din profet?” Säg då, “Min profet är Muhammad ibn ‘Abdillah ibn ‘Abdil-Muttalib ibn Hashim; Hashim är från Quraysh, och Quraysh är från araberna, och araberna är från Isma‘il ibn Ibrahim (*alayhima wa ‘ala nabiyyina afdal as-salatu wat-taslim*).”

Det Andra Frågan: Religionens Grund Och Dess Princip Finns i Två Delar

1. Befallningen att tillbe Allah ensam utan partner, att uppmana till detta, att alliera sig på detta, och *takfir* av den som lämnar det.

2.Varning mot *shirk* i tillbedjan av Allah, att vara sträng i frågan, att ha fiendskap baserat på detta, och *takfir* av den som utför det.

Denna grund vilar på den väletablerade tron om *al-wala wal-bara*; och grunden för denna *'aqidah* baseras på separation och uppdelning mellan *muslimin* och resten utifrån *Din*, inte utifrån land och nationalism. Så *muwahhid* muslimen är min bror *fillah*, som jag allierar mig med och stöttar, även om han är långt borta. Och den *murtadd kafir* är min fiende, som jag hatar och har fiendskap mot, även om han är nära.

Den Tredje Frågan: Betydelsen av ’Det finns ingen *Ilah* Förutom Allah’

‘*La ilaha illallah*’ är det som skiljer mellan *kufr* och islam; det är ordet av *taqwa* och det starkaste greppet. Det kan inte uppnås och realiseras enbart genom att uttala det med tungan, medan man är okunnig om dess betydelse och inte handlar efter det. För sannerligen, *munafiqin* säger det, och de är i de djupaste nivåerna av helvetet. Det kan endast uppnås genom att säga det och förstå dess betydelse, älska det, älska dess folk, alliera sig med dem; samt hata och ha fiendskap mot det eller de som motsätter sig det och bekämpa dem.

Vittnesbörden att ‘*la ilaha illallah*’ består av ***nafi*** **(negation) och** ***ithbat*** **(bekräftelse)**. Så ‘*la ilaha*’ negerar alla former av tillbedjan förutom Allah (*ta‘ala*). Och ‘*illallah*’ bekräftar att all tillbedjan tillhör Allah ensam, utan partner. Och ett krav inom vittnesbörden att ‘*la ilaha illallah*’ är vittnesbörden att **Muhammad är Allahs Sändebud**. Det uppnås genom lydnad inför Profeten (*sallallahu ‘alayhi wa sallam*) i det han tillsagt och att undvika det han förbjöd och tro på det han informerade om.”

Den Fjärde Frågan: Villkoren Av ’Det finns ingen *Ilah* Förutom Allah’

Allah (*ta'ala*) gjorde ordet av *tawhid – la ilaha illallah –* till vägen in i islam, priset för Jannah och anledningen till räddning från Elden. Men att säga det utan att uppfylla dess villkor är till ingen nytta.

Det sades till al-Hasan al-Basri: “Folk säger att den som säger ‘*la ilaha illallah*’ kommer att komma till Jannah?” Han svarade: “Den som säger ‘*la ilaha illallah*’ och uppfyller dess rättigheter och skyldigheter kommer att komma till Jannah.”
[*Jami' al-Ulum wal-Hikam* av ibn Rajab al-Hanbali.]

Och Imam al-Bukhari berättade att Wahb ibn Munabbih fick frågan: “Är inte ‘*la ilaha illallah*’ nyckeln till Jannah?” Han svarade: “Jo, men en nyckel är bara en nyckel om den har tänder; om du kommer med en nyckel som har tänder, kommer den att öppnas för dig, annars inte.”

Tänderna på nyckeln till Jannah är villkoren för ‘*la ilaha illallah*’, och **de är**:

1.**‘Ilm (kunskap)**, vilket betyder *nafi* och *ithbat*.

2.**Yaqin (säkerhet)**, vilket är den perfekta kunskapen; motsatsen är *shakk* (tvivel) och *rayb* (osäkerhet).

3.**Ikhlas (uppriktighet/renhet)**, vars motsats är *shirk*.

4.**Sidq (sanning)**, vars motsats är förnekelse.

5.**Muhabbah (kärlek)** för detta ord [tawhid], vad det betyder, och att vara nöjd med det.

6.**Inqiyad (efterlevnad)** av dess rättigheter, rent för Allahs skull och för att söka Hans nöjdhet.

7.**Qubul (acceptans)**, vars motsats är avvisning.

Alla dessa villkor är tydligt bevisade i Boken och den autentiska Sunnah.

Den Femte Frågan: Islams Förnekare

Sannerligen, de saker som får en muslim att lämna islams religion och - om de begås - gör att titeln avfälling från *millah* av *tawhid* faller på honom är många. De tio mest enorma är:

1.Shirk i tillbedjan av Allah (*ta'ala*).

2.Den som ställer upp mellan sig själv och Allah intermediärer, åkallar dem, ber om deras förbön och litar på dem.

3.Den som inte gör *takfir* av *mushrikin*, eller tvivlar på deras *kufr*, eller validerar deras väg.

4.Den som tror att vägledningen från någon annan än Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) är mer fullständig än hans vägledning, eller att lagarna från någon annan än honom är bättre än hans lagar.

5.Den som hatar något från det som Profeten (*sallallahu 'alayhi wa sallam*) kom med.

6.Den som hånar Allah eller Hans Bok eller Hans Sändebud (*sallallahu 'alayhi wa sallam*).

7.Trolldom, och däribland *sarf* och *'atf.*

8.Att stödja och assistera *mushrikin* mot *muslimin*.

9.Den som tror att vissa människor har tillåtelse att avvika från profeten Muhammads (*sallallahu 'alayhi wa sallam*) *shari'ah* på samma sätt som al-Khidr avvek från Musa's (*alayhis-salam*) *shari'ah*.

10.Den som vänder sig bort från Allahs (*ta'ala*) *Din*, inte lär sig den eller handlar efter den.

Det finns ingen skillnad mellan alla dessa förnekare för den som begår dem på skoj, avsiktligt eller av rädsla – förutom för den som är tvingad (*mukrah*).

Den Sjätte Frågan: Typerna Av *Tawhid*

1.*Tawhid ar-Rububiyyah*: Det är *tawhid* av Allah i relation till Hans handlingar. Det uppnås genom att tro att Allah är den som skapade skapelserna ensam, förser dem ensam och har hand om allt ensam. De flesta människor, på grund av deras *fitrah* (naturliga disposition), tror att Allah är Skaparen, Försörjaren och Kontrollanten av liv och död; de tror på allt detta och bekräftar det för Honom. Även *kuffar*, de som Profeten (*sallallahu ʻalayhi wa sallam*) kämpade emot, tillät deras blod och egendom, bekräftade och trodde på detta. Beviset är Hans (taʻala) ord: "Säg: Vem förser er från himlen och jorden? Vem äger hörseln och synen? Och vem låter de levande komma från de döda och de döda komma från de levande? Vem förvaltar alla ting?" De kommer att svara: Allah."
[Yunus: 31.]

Dock, *tawhid ar-rububiyyah* i sig, att slaven tror att Allah skapade honom, försörjer honom och ger honom liv, är inte tillräckligt för att man ska kunna betraktas som en muslim utan tro på *tawhid al-uluhiyyah*.

2.Tawhid al-Uluhiyyah: Det är *tawhid* av Allah (taʻala) i relation till slavarnas handlingar, såsom *duʻa*, *nathr* (löfte), slakt, hopp, fruktan, *raghbah* (ivrig önskan), *inabah* (vända sig mot Allah), *istiʻanah* (söka hjälp), *istighathah* (söka befrielse), förhärligande, *ruku'* (böjning), *jihad*… Dess betydelse är att slaven utför dessa dyrkande handlingar för att komma närmare Allah ensam. Därför, om han gör dem för detta syfte, är han muslim och har fullgjort *tawhid*. Om slaven utför dyrkan för att komma närmare någon annan än Allah eller delar sin dyrkan mellan Allah och någon annan, då har han inte fullgjort *tawhid* och har begått *shirk*, och skydd söks hos Allah.

Tawhid al-uluhiyyah kallas också för "*tawhid al-ʻibadah*"; det är det som sändebuden (*alayhim as-salam*) skickades för, eftersom varje sändebud började sin *da'wah* till sitt folk med befallningen om *tawhid al-ʻibadah*.

Han (*taʻala*) sade: "Vi har sänt till varje nation ett sändebud [och sagt]: Dyrka Allah…"
[An-Nahl: 36.]

Och Nuh, Hud, Salih och Shuʻayb, alla sade:
"O mitt folk! Dyrka Allah; ni har ingen annan *Ilah* än Honom."
[Al-ʻAraf: 59, 65, 73, 85.]

Denna typ av *tawhid* är där den gamla och fortsatta konflikten mellan sändebuden och deras nationer ägde rum; det är anledningen till att Profeten (*sallallahu 'alayhi wa sallam*) kämpade mot *kuffar* i Quraysh och varför *Khulafa ar-Rashidun* kämpade mot de *murtaddin* (avfällingarna).

3.*Tawhid as-Asma was-Sifat*: Det är *iman* i allt som relateras i den Ädla Koranen och autentisk *hadith* om Allahs *asma* (namn) och *sifat* (attribut) som Han beskrev Sig med eller som Hans sändebud beskrev Honom med, i enlighet med dess verkliga natur.
Och med tron att "det finns ingenting som är som Honom; och Han är den Allhörande, den Allseende."
[Ash-Shura: 11.]

Det är obligatoriskt att tro på Allahs *asma* och *sifat* i Koranen och Sunnah, med deras betydelser och regler, enligt *Salaf as-Salihs* (de rättfärdiga föregångarnas) förståelse. Allahs *asma* och *sifat* är kända från Koranen och Sunnah; det är inte tillåtet för någon - vem det än är - att komma på ett namn eller ett attribut för Allah (*ta'ala*), eftersom Allahs *asma* och *sifat* är *tawqifiyyah* (det vill säga baserade på textbevis). Det betyder att vi stannar vid de *asma* där Allah namngav eller beskrev Sig själv, eller där Profeten (*sallallahu 'alayhi wa sallam*) namngav eller beskrev Honom. Alla Allahs *asma* är perfekta, och många är de; bland dem finns: *as-Samad* (den Självförsörjande), *al-Bari* (den Ursprunglige), *as-Sami'* (den Allhörande), *al-Basir* (den Allseende), *ar-Rahman* (Den Barmhärtige), *ar-Rahim* (Den Nåderika)… Så är Hans (*subhanahu*) många *sifat*, alla höga och ädla; bland dem finns: barmhärtighet, styrka, visdom, liv, makt, kunskap, storhet…

Den Sjunde Frågan: Typerna Av *Shirk*

1. ***Ash-shirk al-Akbar*** **(största shirk):** Det är den största synden; Allah förlåter inte det och accepterar inte några goda handlingar från den som begår det. Han (*ta'ala*) sade:
"Sannerligen, Allah förlåter inte *shirk* som begås med Honom, men Han förlåter vad som är mindre än det för den Han vill."
[An-Nisa: 48.]

Och Han (ta'ala) sade: "Sannerligen, den som begår *shirk* med Allah, har Han förbjudit Jannah för honom, och hans tillhåll är Elden. Och för *dhalimun* finns ingen hjälpare."
[Al-Maidah: 72.]

Och Han (*jalla wa jalalahu*) sade: "Om du begår *shirk*, kommer dina handlingar att vara onödiga, och du kommer garanterat att vara bland de förlorande."
[Az-Zumar: 65.]

Det finns fyra typer av största *shirk*:
(a) *shirk* i *da'wah.*
(b) *shirk* i vilja och intention.
(c) *shirk* i lydnad.
(d) *shirk* i kärlek.

2.***Ash-shirk al-Asghar*** **(mindre shirk):** Det är allt som leder till större *shirk* och ett medel för att falla in i det, såsom *riya* (skryt), att svära vid något annat än Allah, och att säga fraser som "vad Allah och du vill", eller "jag förlitar mig på Allah och på dig", och annat som minskar [ens tawhid] för den som presenterar något av det.

Den som begår detta bör säga som botgöring:
"O Allah, jag söker skydd hos Dig från att begå *shirk* med Dig medvetet; och jag söker Din förlåtelse för det jag inte vet om."
[Berättat av Ahmad och andra, autentiserat av al-Haythami och ibn Hibban.]

Den Åttonde Frågan: Typerna Av *Kufr*

1.*Kufr akbar* (stor kufr) som avlägsnar en från Millah. Det är av fem typer:
(a) *kufr* av *takthib* (att förneka).
(b) *kufr* av vägran och högmod.
(c) *kufr* av tvivel.
(d) *kufr* av att vända sig bort .
(e) *kufr* av *nifaq* (hyckleri).

2.*Kufr asghar* (liten kufr) som inte avlägsnar en från Millah. Det är i *kufr an-ni'mah* (dvs. otacksamhet mot Allahs välsignelser); beviset är Hans (ta‘ala) ord: "Och Allah gav som exempel en stad som levde i trygghet och var nöjd; dess försörjning kom till den i överflöd från alla håll, men den förnekade Allahs välsignelser. Så Allah lät den smaka på extrem hunger och rädsla, för det de brukade göra."
[An-Nahl: 112.]

Den Nionde Frågan: Typerna Av *Nifaq*

1.Stor *nifaq* (i tro): Det är att dölja *kufr* i hjärtat, samtidigt som man visar tro på tungan och lemmarna. Dess typer är sex, och de som bär på det är från de som befinner sig i de lägsta djupen av Elden.

De är:
(a) att förneka profeten.
(b) att förneka något av det profeten kom med.
(c) att hata profeten.
(d) att hata något av det profeten kom med.
(e) att glädjas när profeten *din* försvagas.
(f) att hata när profetens *din* segrar, (*'alayhis-salatu was-salam*).

2.Liten *nifaq* (i handling): Det är något som är från handlingarna av *munafiqin* och en del av deras egenskaper, med närvaro av grund av *iman*. De är fem typer och nämns av Allahs Sändebud (*sallallahu 'alayhi wa sallam*) i hans uttalande:

Tecknen på en *munafiq* är tre:
(a) När han talar, ljuger han.
(b) När han lovar, bryter han det.
(c) När han är betrodd, sviker han.

Och i en annan berättelse: …
(d) när han tvistar, överskrider han gränsen,
(e) när han gör en överenskommelse, bryter han den.
[Överens om]

Den Tionde Frågan: Betydelsen Av *Taghut*, Dess Aspekter Och Typer

Den första sak som Allah obligerade på sonen av Adam var att ha *kufr* i *taghut* och *iman* i Allah;

beviset är Hans (*ta'ala*) uttalande:
"Och vi har sannerligen sänt ett sändebud till varje ummah [som proklamerar]: Tillbed Allah och undvik *taghut*."
[An-Nahl: 36]

Beskrivningen av *kufr bit-taghut* är att
(a) Du tror på ogiltigheten och falskheten av tillbedjan som görs för någon annan än Allah.
(b) Att lämna den.
(c) Att hata den.
(d) Att förklara dess folk som *kuffar.*
(e) Att ha fiendskap mot dem.

När det gäller beskrivningen av *iman* i Allah är det:
(a) Att tro att Allah ensam är den enda värda att dyrkas.
(b) Att rena all sorts tillbedjan för Allah ensam.
(c) Att förneka allt som dyrkas förutom Honom.
(d) Att älska för Allahs skull.
(e) Att hata för Allahs skull.

Taghut**:** Det är allt genom vilket slaven går över sina gränser genom tillbedjan, följande eller lydnad av något annat än Allah.

Ett exempel på något som dyrkas är *shayatin* av *jinn* som beordrar människo magikerna att dyrka dem, och de gör det.

Ett exempel på att följa är i relation till statschefer, regeringar och kungar, samt ledare som beordrar sitt folk att följa vad som strider mot *shari'ah* och/eller att söka dom från påhittade mänskliga lagar och/eller att strida emot att styra efter *shari'ah*; samt de som kallar till att allt detta ska tillämpas. Folk följer dem då.

Ett exempel på lydnad är då det gäller lärda, hängivna tillbedjare och de onda *mashayikh* som gör tillåtet vad Allah förbjöd och gör förbjudet vad Allah tillät, och de följs i detta.

När det gäller en *muslim muwahhid,* är han otroende mot alla de som dyrkas, följs eller lyssnas på förutom Allah. Han dissocierar sig från dem och de som följer dem; han har fiendskap mot dem och hatar dem. Och detta är *Millah* av Ibrahim (*'alayhis-salam*), som bara en idiot skulle avstå från. Det är det bästa exemplet som Allah uppmuntrade att följa genom Hans (*ta'ala*) uttalande: "Sannerligen har det funnits ett utmärkt exempel i Ibrahim och de som var med honom, när de sa till sitt folk: 'Sannerligen, vi är dissocierade från er och vad ni dyrkar förutom Allah. Vi har förnekat er, och mellan oss och er har det uppstått fiendskap och hat för evigt tills ni tror på Allah ensam.'"
[Al-Mumtahanah: 4]

Och från *Millah* Ibrahim är att vi strider mot *tawaghit*, deras allierade och följare, och predikar Allahs ord. Han (*ta'ala*) sa: "De som tror strider i Allahs väg, och de som inte tror strider i *taghut's* väg. Så strid mot *Shaytans* allierade; verkligen är Shaytans plan svag."
[An-Nisa:76]

***Tawaghit* är många, och deras ledare är fem:**

1.*Shaytan* - den som kallar till dyrkan av andra än Allah; beviset är Hans (*ta'ala*) uttalande: "Har jag inte befallt er, O barn av Adam, att ni inte ska dyrka Shaytan? Verkligen är han en uppenbar fiende för er."
[Ya-Sin: 60]

Så *Shaytan* är den största och enormaste *taghut*, som alltid försöker få människor att avvika från lydnad inför Allah. Och från människor, de som delar med *Shaytan* i att hindra folk från att dyrka Allah, de är också *tawaghit*.

2.Den tyranniska härskaren som ändrar Allahs (*ta'ala*) beslut; beviset är Hans (*ta'ala*) uttalande: "Har du inte sett dem som påstår sig tro på det som har sänts till dig och det som sändes innan dig, och de vill gå till *taghut* för att döma [i sina konflikter], trots att de har blivit beordrade att förneka det? Och *Shaytan* önskar att leda dem långt bort."
[An-Nisa: 60]

3.Den som styr med annat än vad Allah har uppenbarat; beviset är Hans (*ta'ala*) uttalande: "Den som inte dömer enligt vad Allah har uppenbarat, sådana är *kafirun*." [Al-Maidah: 44]

Så om härskaren eller domaren dömer mellan konflikter med något annat än vad Allah har uppenbarat, såsom genom påhittade mänskliga lagar, moral eller stamtraditioner, då har han verkligen begått apostasi från Islam och blivit en *taghut*...

Härskaren som styr med annat än vad Allah uppenbarat är en *kafir*; och de som söker dom från honom i sina konflikter är också *kuffar*. Han (*ta'ala*) sa: "Men nej, vid din Herre, de kommer inte att tro förrän de gör dig till domare i alla deras konflikter mellan dem och inte finner något obehag i det du dömt, och underkastar sig fullständigt."
[An-Nisa: 65]

Så Allah (*subhanahu*) nekade *iman* från dem eftersom de inte dömde enligt Allahs *shar'* mellan sig själva, utan dömde enligt *taghut*.

4.Den som påstår sig att han har kunskap om *ghayb* (det osedda) förutom Allah; beviset är Hans (ta'ala) uttalande: "Säg: Ingen i himlen eller på jorden känner det osedda förutom Allah, och de vet inte när de kommer att uppstå."
[An-Naml: 65]

Så den som påstår att han känner till det osedda är en *taghut* och har explicit förnekat den ädla Koranen. Och det är obligatoriskt för muslimer att varna för att gå till någon som påstår sig ha kunskap om det osedda, såsom magiker, spåmän och spådomar, och att inte tro på deras påståenden; för "den som går till en spåman eller spådom och tror på vad de säger, har förnekat det som uppenbarades för Muhammad."
[Berättat av Ahmad och förklarat som hasan av Shu'ayb al-Arnaut]

5.Den som dyrkas istället för Allah, och som är nöjd med att bli dyrkad; beviset är Hans (ta'ala) uttalande: "Och om någon av dem skulle säga: 'Sannerligen, jag är en *ilah* förutom Honom,' sådana kommer vi att belöna med *Jahannam*. På samma sätt belönar vi *dhalimin*."
[Al-Anbiya: 29]

Tillbedjan är en rättighet som tillhör Allah (*'azza wa jall*); det är inte tillåtet för någon att kalla till dyrkan av sig själv eller till dyrkan av någon annan än Allah (*ta'ala*). Så den som gör så eller inte gör så men enbart är nöjd med att dyrkan riktas till sig själv förutom Allah, är en *taghut*.

Sammanfattningsvis kommer människan aldrig vara en troende i Allah förrän han förnekar *taghut*; beviset är Hans (ta'ala) uttalande: "Det finns ingen tvång i *din*. Sannerligen har *ar-rushd* (den rätta vägen) blivit tydlig från *al-ghay* (den felaktiga vägen). Så den som förnekar *taghut* och tror på Allah, han har gripit *al-'urwah al-wuthqa* (det starkaste greppet. Och Han är den Allhörande, den Allvetande." [Al-Baqarah: 256]

Ar-Rushd är Muhammads (*sallallahu 'alayhi wa sallam*) *din*; och *al-ghay* är Abu Jahls *din*; och *al-'urwah al-wuthqa* är vittnesbörden att *la ilaha illallah*. Slaven kommer aldrig att ha grepp om *al-'urwah al-wuthqa* (dvs *tawhid*) förutom att han har två egenskaper: *al-kufr bit-taghut* och *iman* i Allah.

All pris tillhör Allah, skapelsens Herre. Må Allahs *salah* och *salam* vara över vår profet Muhammad, hans familj och hans följeslagare *ajma'in*.